

РЕШЕНИЕ

№ 5064

гр. София, 19.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.06.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

ЧЛЕНОВЕ: Доброслав Руков
Диляна Николова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Ютеров, като разглежда дело номер **5020** по описа за **2013** година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр.чл.63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Митница Столична срещу Решение от 12.03.2013г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 100-тен състав по НАХД № 2910 по описа за 2012г., с което е отменено изцяло Наказателно постановление № 833/17.11.2011г., издадено от Началника на Митница Столична. С последното, на [фирма], на основание чл.231, чл.233, ал.4, чл.234а, ал.1 от Закона за митниците /ЗМ/ е наложена имуществена санкция в размер на 2933,70 лева за нарушение на чл.107 ЗМ, изразяващо се в отклоняване на стоки, декларирани на режим „митническо складиране”.

Решението се обжалва с доводи за неправилно приложение на материалния закон. Твърди се, че нарушението е осъществено от обективна страна и се доказва по безспорен начин от приобщените по делото доказателства. Изразено е несъгласие с изводите на въззивната инстанция за несъставомерност на деянието поради нулевата митническа стойност на отклонените стоки, както и че с оглед отмяната на наказателното постановление/ направените разноски остават за сметка на държавата по аргумент от Тълкувателно решение № 2/03.06.2009г. на ВАС. Претендира се отмяната на обжалваното решение и потвърждаване на наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба – [фирма], редовно и своевременно призовано, се представлява от адв.М., която изразява становище за неоснователност на жалбата, позовавайки се на доводите в първоначалната жалба. Моли решението да бъде оставено в сила.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, намира касационната жалба за допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

След като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба, основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира касационната жалба за основателна по следните съображения:

По делото е установено, че на 23.02.2011г. била извършена проверка на стоки, поставени под режим „митническо складиране” в обществен митнически склад тип „А”, находящ се в [населено място], бул. „проф. Ц. Л.” № 97, стопанисван от санкционираното дружество. При проверката се установило, че дружеството е отклонило 15 бр. мобилни телефони - модел Нокиа 6100 - 10 бр. и Нокиа 7210 - 5 бр. Актосъставителят приел, че с това си действие дружеството е осъществило нарушение по чл.234а, ал.1 ЗМ, с оглед което бил съставен акт за установяването му № 811 от 19.05.2011 г. в присъствието на пълномощник на жалбоподателя, в който били подробно описани липсващите от склада мобилни телефони. Въз основа на АУАН било издадено обжалваното НП, с което административно-наказващият орган е възприел изцяло обстоятелствата, посочени в АУАН, квалифицирал е нарушението и е индивидуализирал наказанието.

Въз основа на събраните доказателства и след анализа им, въззивната инстанция е достигнала до извода, че както АУАН, така и НП са съставени от компетентни органи, видно и от приложената заповед за оправомощаване на административно-наказващия орган, при спазване на сроковете, установени в чл.34, ал.1 ЗАНН. С оглед събраните в хода на съдебното производство доказателства приел, че посоченото в НП нарушение се явява недоказано, с оглед заключението по приетата експертиза. Предвид посоченото в него, а именно нулева митническа стойност на отклонените стоки, съгласно която и на основание чл.234а, ал.1 ЗМ, се определя размера на имуществената санкция, приел извода, че един от елементите на състава на административното нарушение е митническата стойност на стоките, която в разглеждания случай е нула, което прави нарушението несъставомерно и е отменил обжалваното наказателно постановление.

Решението е неправилно.

Съставомерно по чл.234а, ал.1 ЗМ е отклоняването на временно складирани стоки или стоки, на които са дадени митнически режим или митническо направление, като не са изпълнени установените в нормативните актове или определените от митническите органи, условия. В отлика от приетото от въззивната инстанция, митническата стойност на стоките е релевантна към размера на санкцията, но не е елемент от състава на нарушението.

Съгласно чл.29, § 1 от МКО, респ. чл. 35 от ЗМ, митническата стойност на внасяните стоки е договорната им стойност, а именно - платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Общността, коригирана при необходимост в съответствие с

разпоредбите на членове 32 и 33, при условията, визирани в букви "а" - "г". Редакцията на нормата не оставя съмнение, че е налице поредност при зададените правила за определянето ѝ – действително платената цена на стоките или подлежащата на плащане цена при продажбата им за износ – Митническите органи са ползвали първото правило и са определили митническата стойност законосъобразно.

Чл.42, т.3 ЗАНН урежда като реквизити на АУАН посочването на датата и мястото на извършване на нарушението. В съответствие с чл. 57, ал. 5, т. 5 ЗАНН тези изисквания към формата са важими и по отношение на НП, което се издава въз основа на съставения АУАН. Неспазването им е съществено процесуално нарушение и основание за отмяна на НП в хипотезите, в които обективно е довело до засягане правото на защита на нарушителя в административно-наказателното производство. Твърдяното нарушение, предмет на отмененото НП, се осъществява от управляващия обществен склад тип А с неизпълнение на предписанията на чл.107 ЗМ и чл.101 от Регламент /ЕИО/ № 2913/1992 за създаване на Митнически кодекс на общността и условията, установени в разрешението за откриване и управление на митническия склад – да се осигури неотклоняването на стоки под митнически надзор и незабавно да уведоми митническите органи в случай на промяна на което и да е от обстоятелствата, свързани с митническия склад.

Краткият срок по чл.34, ал.1, пр. второ ЗАНН се свързва с установяване на нарушението и откриване на извършителя му, които обстоятелства са настъпили на датата на проверката – 23.02.2011 г. касае се за нарушение, чиито състав се осъществява непрекъснато (продължено) във времето, докато се поддържа неправомерното състояние, т. е., докато стоката, поставена под режим митническо складиране, се намира извън пределите на митническия склад. Точно това, недопустимо от Закона за митниците (в хипотезата на чл. 107, т. 1 ЗМ) състояние, е установено в хода на проверката на 23.02.2011 г. от митническите служители и след като към този момент нарушението не е преустановено, то не може и да се говори за давност, погасяваща административно-наказателната отговорност на складодържателя.

По тези съображения и изводът на СРС, че не са изтекли сроковете по чл.34 ЗАНН, макар и немотивиран, е правилен.

В обстоятелствената част на наказателното постановление е посочено, че е извършено следното изпълнително деяние: "отклоняване на стоките от митнически надзор по време на тяхното съхраняване в митнически склад", което кореспондира буквално със задължението по чл.107, ал.1 ЗМ и чл.101 от Регламент № 2913/92 г. по б. "а", а именно: "Складодържателят е длъжен: а) да осигури неотклоняване на стоките от митнически надзор по време на тяхното съхраняване в митнически склад ...". Позоваването на разпоредбите на чл.107 ЗМ и на чл.101 Регламент № 2913/92 г. не е от категорията на съществените процесуални нарушения, тъй като обективно не е могло да затрудни защитата на ответника.

Нормата на чл.234а, ал.1 ЗМ е бланкетна, доколкото е употребена думата „който“, т.е. предвидена е административно-наказателна отговорност за всяко лице, което с неизпълнение на вменени му от закона задължения, отклони стоки от митнически склад. Действително по делото и административно-наказателната преписка липсват преки доказателства за това, складодържателят да е отклонил физически стоките. Предвид разпоредбата на чл.335, ал.1, т.1 ППЗМ, общественият митнически склад тип „А“, какъвто е настоящия, е под отговорността на складодържателя, т.е. само и

единствено негово задължение е, съгласно чл.107, т.1 ЗМ във вр. с чл.335, ал.1, т.1 ППЗМ, да осигури неотклоняване на стоките от митнически надзор по време на тяхното съхраняване в митническия склад.

Съгласно чл. 226, ал.1 ЗМ административнонаказателно отговорни са лицата, извършили митническо нарушение на митническата територия на Република Б., както и подбудителите, помагачите, укривателите и допустителите. В общите правила на ЗАНН – чл.10, се предвижда, че при административните нарушения подбудителите, помагачите и укривателите, както и допустителите се наказват само в случаите, предвидени в съответния закон или указ. Видно от разпоредбата на чл.226, ал.1 ЗМ с нея се създават специални правила във връзка с чл.10 ЗАНН, като се регламентира административно-наказателна отговорност за всички лица, извършили нарушение на разпоредбите на митническото законодателство. Непосочването на разпоредбата на чл.226, ал.1 ЗМ в текста на наказателното постановление не е съществено нарушение на процесуалните правила, тъй като с оглед подробно изложеното словесно описание на нарушението, за нарушителя не е била налице неяснота относно това за какво нарушение и в какво качество е привлечен към административно-наказателна отговорност.

Не са налице предпоставките за прилагане разпоредбата на чл.28 ЗАНН. Същата дава възможност на административно-наказващия орган да освободи нарушителя от административнонаказателна отговорност когато прецени, че случаят е маловажен. С оглед препращащата разпоредба на чл.11 ЗАНН, разпоредбите на общата част на Наказателния кодекс (НК), вкл. и относно обстоятелствата, изключващи отговорността, са приложими в административно-наказателния процес. Такова обстоятелство, изключващо отговорността, е предвидено в нормата на чл.9, ал.2 НК - деянието формално осъществява признаците на предвиденото в закона административно нарушение, но поради своята малозначителност не е общественоопасно или неговата обществена опасност е явно незначителна. Общественоопасно е деянието, което застрашава или уврежда личността, правата на гражданите, собствеността, установения с Конституцията правов ред в Република Б. или други интереси, защитени от правото. Преценката за „маловажност на случая” подлежи на съдебен контрол съгласно Тълкувателно решение № 1/12.12.2007 г., по т.н.д. № 1/2007 г. на ОСНК на Върховния касационен съд. С оглед изложеното и значимостта на регулираните със ЗМ обществени отношения, свързани с контрола върху внасянето, изнасянето и транзитирането на стоки за, от и през Република Б. и събирането на митни сборове, касационната инстанция приема, че в конкретния случай ниската стойност на предмета на нарушението не е основание за приложение на института за освобождаване от отговорност по чл.28 ЗАНН. Обществените отношения по осигуряване събирането на публичните вземания предполагат засилена защита и постигане на превантивната цел на наказанието. В случая нарушението е осъществено от обективна и субективна страна, като обществената му опасност не предполага освобождаване от административно наказателна отговорност.

Водим от горното, Административен съд-София-град, IX-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение от 12.03.2013г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 100-тен състав по НАХД № 2910 по описа за 2012г.

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 833/17.11.2011г., издадено от Началника на Митница Столична, с което на [фирма], на основание чл.231, чл.233, ал.4, чл.234а, ал.1 от Закона за митниците /ЗМ/ е наложена имуществена санкция в размер на 2933,70 лева за нарушение на чл.107 ЗМ, изразяващо се в отклоняване на стоки, декларирани на режим „митническо складиране”.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.

Особено мнение на съдия Д. Р.:

Не съм съгласен с изводите на останалата част от съдебния състав по следните съображения.

В разглеждания казус се касае за наложена имуществена санкция на юридическо лице за неизпълнение на законово задължение по чл. 107 от ЗМ. Видно от съдържанието на посочената разпоредба, складодържателят е длъжен да осигури неотклоняване на стоките от митнически надзор по време на тяхното съхраняване в митническия склад. Безспорно в случая е, че [фирма] е приело на 08.12.2004 г. в стопанисвания от него склад под митнически надзор тип А, определено количество мобилни телефони, с вносител [фирма].

При извършената на 23.02.2011 г. митническа проверка в склада, находящ се в [населено място], [улица] установена липсата на 15 броя мобилни телефони. Длъжностните лица, извършили проверката са приели, че дружеството е отклонило тези стоки, декларирани при режим митническо складиране, поради което и на основание чл. 234А от ЗМ му е наложена имуществена санкция в размер на 2933,70 лева и е присъдена равностойността на стоката в същия размер.

Според визираната санкционна разпоредба, който отклони временно складирани стоки или стоки, на които са дадени митнически режим или митническо направление, като не изпълни установените в нормативните актове или определенияте от митническите органи условия, се наказва с глоба с имуществена санкция за юридическите лица и едноличните търговци, от 100 до 200 на сто от митническата стойност на стоките - предмет на нарушението.

Тълкуването на тази законова норма налага извода, че е необходимо административно-наказващия орган да установи именно факта на отклоняването на стоките, поставени под митнически режим. В хода на административно-наказателното производство не е събрано нито едно доказателство, че [фирма] е отклонило процесните мобилни телефони. Не е установена и датата, на която това се е случило, за да се прецени най-малкото дали не е изтекла погасителната давност за нарушението, имайки предвид, че стоките са били приети в склада преди почти девет години.

Дружеството би могло да носи административно-наказателна отговорност, при

положение, че съществуваше норма, която да установява санкция за складодържателя, който е допуснал отклоняването или не е упражнил контрол над приетите в стопанисвания от него склад под митнически контрол стоки. В разглеждания казус изводите на органите на митническата администрация и изводите на останалата част от състава, почиват по-скоро на предположения или хипотези, отколкото на събрани по реда на ЗАНН доказателства, като се прилага по аналогия наказателно-правна норма, което е недопустимо.

В самото НП не е посочено, кои установени в нормативните актове или определени от митническите органи условия не са изпълнени от складодържателя, което е задължителен елемент от фактическия състав на нарушението. Това е допълнителен порок, засягащ пряко правото на защита на сочения за нарушител и основание за отмяна на НП.

Предвид на гореизложеното считам, че Решението на СРС е правилно като краен резултат и следваше да бъде оставено в сила.

Административен Съдия: